

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobce: Regionální rada regionu soudržnosti Severozápad**, IČ 75082136, se sídlem Berní 2261/1, Ústí nad Labem, zastoupeného Mgr. Jiřím Schüllerem, advokátem, se sídlem U Sluncové 666/12a, Praha 8, proti **žalovanému: Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8.4.2016, č.j. 15413/16/5000-10470-700938,

t a k t o :

- I. Žaloba s e o d m í t á .
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8.4.2016, č.j. 15413/16/5000-10470-700938, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Ústecký kraj, ze dne 3.9.2015, č. 266/D/2015, č.j. 1926157/15/2500-31471-506373, kterým byl žalobci vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu ve výši 1 073 787,- Kč.

Při posuzování žaloby proti rozhodnutí správního orgánu soud nejprve hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Zejména se soud zabýval otázkou, zda žalobci svědčí aktivní žalobní legitimace, tedy že je osobou, které svědčí právo domáhat se proti výše specifikovanému rozhodnutí ochrany u správního soudu v rámci správního soudnictví.

Ustanovení § 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), uvádí, že *ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.* Z uvedeného ustanovení vyplývá, že ve správním soudnictví je poskytována ochrana zásadně subjektům stojícím vně státní moci a její veřejné správy, státu před ním samým poskytují soudy ochranu jen ve výjimečných případech, především tam, kde byl stát zkrácen na právech z takového právního vztahu, v němž vystupuje jako právnická osoba v obdobném postavení jako jiné subjekty soukromého práva.

V daném případě je žalobcem Regionální rada regionu soudržnosti Severozápad, který byl zřízen dle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje (dále jen „zákon o podpoře regionálního rozvoje“). V odstavci 2 citovaného ustanovení je

uvedeno, že regionální rada soudržnosti je právnickou osobou. V odst. 5 citovaného ustanovení je pak uvedeno výslovně, že regionální rada soudržnosti vykonává působnost v oblasti veřejné správy a na vztah státu a regionální rady soudržnosti se při činnostech upravených zákonem vztahují ustanovení o přenesené působnosti krajů obdobně. V řízení zakončeném žalobou napadeným rozhodnutím byl žalobci uložen odvod za porušení rozpočtové kázně. Předmětný odvod byl žalobci uložen, neboť dle prvoinstančního orgánu a žalovaného porušil povinnosti při nakládání s prostředky, které mu byly svěřeny do jeho rozpočtu z rozpočtu státního a byly určeny na jeho činnost.

Z ustanovení § 16 odst. 5 zákona o podpoře regionálního rozvoje vyplývá, že veškerá činnost, kterou žalobce vykonává, je činností v rámci přenesené pravomoci, a tedy jde o činnost v oblasti veřejné správy. Žalobce tak ve vztahu k prvoinstančnímu orgánu a žalovanému nevystupoval v postavení obdobném jako jiné subjekty soukromého práva, ale v pozici státního orgánu, kterému byla uložena povinnost odvodu za porušení rozpočtové kázně. V takové pozici dle názoru soudu žalobce nedisponoval žádnými veřejnými subjektivními právy, jejichž ochrany by se mohl domáhat v rámci správního soudnictví před soudem. Jak bylo řečeno již výše, státu před ním samým poskytují soudy ochranu jen ve výjimečných případech, především tam, kde byl stát zkrácen na právech z takového právního vztahu, v němž vystupuje jako právnická osoba v obdobném postavení jako jiné subjekty soukromého práva. O takovou situaci se však v předmětném případě nejednalo. S přihlédnutím k uvedeným skutečnostem dospěl soud k závěru, že žalobce v daném případě nedisponuje aktivní žalobní legitimací. Tento nedostatek řízení považuje soud za neodstranitelný a proto výrokem ad I. žalobu dle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. odmítl.

Výrok ad II. o náhradě nákladů řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

O soudním poplatku nebylo rozhodováno, neboť nebyl uhrazen.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 23. května 2016

JUDr. Markéta lehká, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová